

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 14/08/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 163

CHÚNG TA CHUYÊN TU TỊNH ĐỘ PHẢI NÊN HIỂU

Những người tu pháp môn Tịnh Độ thì phải thấu hiểu cương lĩnh của Tịnh Độ, cương lĩnh trọng yếu của Tịnh Độ chính là Tín – Nguyện – Hạnh, tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật, không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn. Hôm qua, tôi xem một video do pháp sư Định Hoàng chia sẻ về tâm đắc trong quá trình tu học và kế hoạch hoằng pháp trong tương lai. Pháp sư Định Hoàng đã nhập thất 7 năm, năm đầu tiên khi Thầy nhập thất thì đã phải đổi chỗ, trong bảy năm Thầy đã phải đổi chỗ nhiều lần. Người xưa nói: *“Ta Bà không phải chốn dễ đùa”*. Chúng ta phải cẩn thận với những điều người thế gian làm vì người thế gian rất dễ đổi tâm.

Hòa Thượng là bậc tu hành có đạo hạnh vậy mà Ngài cũng bị học trò chiếm chỗ năm, sáu lần. Người xưa nói: *“Ta Bà là chốn kham nhẫn”*. “Kham” là chịu đựng. “Kham nhẫn” là phải chịu đựng để vượt qua. Thầy Định Hoàng đã chia sẻ những tâm đắc tu hành sau bảy năm, Thầy giải thích về Tín – Nguyện – Hạnh, “Tín” là tin sâu, tin tự, tin tha, tin nhân, tin quả, tin mình, tin có thể giới Tây Phương Cực Lạc, tin rằng niệm Phật nhất định sẽ được vãng sanh. Niệm Phật là nhân, thành Phật là quả, đây là nhân quả rất ráo. “Nguyện” là nguyện sinh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, tâm tâm niệm niệm luôn hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta làm bất cứ việc gì cũng đều là từ bi xuất phước thiện, không vì phước báu Trời Người. Về chữ “Hạnh”, Thầy nói: *“Tịnh Độ hạnh”* nghĩa là làm tất cả những việc thiện lành để hồi hướng Tịnh Độ. Trước đây, chúng ta hiểu “Hạnh” là hành, là trì danh niệm Phật.

Chúng ta tu hành thì việc trì danh niệm Phật là tất yếu, nhưng chúng ta cần làm tất cả những việc thiện lành để hồi hướng Tịnh Độ. Trên *“Kinh A Di Đà”*, Thích Ca Mâu Ni Phật nói: *“Đâu phải thiện căn, phước đức nhân duyên lớn mà về được nước kia”*. Chúng ta muốn có thiện căn, phước đức nhân duyên lớn thì chúng ta phải làm những việc thiện lành, giúp ích cho chúng sanh. Việc này nhiều người tu hành pháp môn Tịnh Độ không nghĩ tới!

Những bài giảng này Thầy Định Hoàng đã giảng tháng 09/2024, đã lâu tôi không vào các trang của Tịnh Tông Học Hội, nhờ có nhân duyên nên tôi nghe được đĩa này. Thầy Định Hoàng nói, hiện tại, Thầy đã 51 tuổi, trước đây, Thầy đã phát nguyện với Ân sư là Thầy sẽ giảng *“Kinh Vô Lượng Thọ”* 40 lần, trước khi nhập thất

Thầy mới chỉ giảng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” 5 lần, sau khi ra thất thì Thầy sẽ dùng hết cuộc đời còn lại để giảng Kinh. Trước đây, Thầy giảng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” với tựa đề là “*Báo ân*”, tương lai Thầy sẽ giảng với tựa đề là “*Vĩnh tu*”, mãi nhớ lời của Ân sư. Nếu một năm Thầy Định Hoằng giảng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” một lần thì Thầy phải giảng trong 40 năm, sống đến 90 tuổi thì mới hoàn thành.

Thầy Định Hoằng có sự xác quyết với pháp môn Tịnh Độ, ngoài việc giảng Kinh 40 lần, Thầy còn có kế hoạch xây dựng những trường Đại học hiện đại, không tốn kém tiền của, đạo tràng nào đăng ký gia nhập thì sẽ là Tịnh Độ đạo tràng, tám Tông phái lớn sẽ là tám môn học chính yếu. Những người trẻ tương lai sẽ có cơ hội nhìn thấy người “*ké vãng khai lai*” của Hòa Thượng. Tôi đã có nhiều chục năm được tiếp nhận mạch pháp của Hòa Thượng, tương lai, chắc chắn chúng sanh sẽ có phước vì người tiếp nối Hòa Thượng đã xuất hiện.

Trước khi Thầy Định Hoằng nhập thất, Hòa Thượng gợi ý, Thầy nên đến Sri-lan-ka làm trưởng các bộ môn đào tạo hoặc nhập thất, Thầy Định Hoằng đã chọn nhập thất. Thầy đã có bằng Tiến sĩ, được các trường Đại học trên thế giới ghi nhận, sau này, nếu Thầy mở trường Đại học cũng sẽ rất thuận lợi. Thầy đang cực lực đề xướng tiếp nối pháp môn Tịnh Độ, tu hành nhập thế, không xa rời thế gian, tích cực làm lợi ích chúng sanh.

Nếu chúng ta không làm việc lợi ích chúng sanh, thậm chí làm phiền lòng chúng sanh vậy thì chúng ta không thể có phước đức, nhân duyên về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Tương lai, những người tu pháp môn Tịnh Độ nên lắng nghe những bài giảng của Thầy Định Hoằng. Thầy Định Hoằng nói, ngày trước, Hòa Thượng đã giao cho Thầy một cái ấn trên đó khắc 20 chữ “*Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi, buông xả, nhìn thấu, tự tại, tùy duyên, niệm Phật*”, khi đó Thầy chưa xuất gia, năm sau Thầy xuất gia, từ đó, Thầy không có cơ hội ở cạnh Hòa Thượng, Thầy tu hành đã 15 năm, trong đó có 7 năm ở trong thất. Nếu có người tiếp nối hoằng dương pháp môn Tịnh Độ thì chúng sanh đời sau chân thật là có phước. Trong suốt 70 năm, Hòa Thượng Tịnh Không cực lực tu hành, đề xướng pháp môn Tịnh Độ. Có những người đã được tiếp cận pháp môn Tịnh Độ nhưng sau đó lại từ bỏ, đây là điều vô cùng đáng tiếc!

Trên “*Tịnh Độ Kinh*”, Phật nói: “*Người tạo tội ngũ nghịch chỉ cần hơi thở chưa dứt, đầu óc còn rõ ràng mà chân thật sám hối, niệm một câu Phật hiệu thì cũng có thể vãng sanh*”. Nếu người đầu óc mơ hồ thì không còn cách, đây là nghiệp chướng hiện tiền. Đời này, nếu chúng ta không tạo nghiệp chướng nặng thì trong vô lượng kiếp chúng ta đã tạo, điều đáng sợ nhất là nghiệp chướng hiện tiền. Nếu khi lâm chung đầu óc chúng ta mơ mơ, hồ hồ, như ngây như dại thì chúng ta không thể cứu.

Ngày trước, khi tôi đang bệnh tôi vẫn đi giảng, ở Nam Định có một ông cụ rất chân thành, mỗi lần tôi giảng ông đều ngồi ngay trước mặt tôi, tôi nhớ rất rõ khuôn

mặt ông, hai người con của ông đều niệm Phật và đề xướng pháp môn Tịnh Độ, khi ông bị bệnh, ông rơi vào trạng thái hôn mê. Khi tôi biết tình trạng của ông nên tôi niệm Phật sám hối cho ông, tôi nói: *“Vì chúng sanh ở tương lai, vì pháp môn Tịnh Độ, ông hãy tỉnh dậy để niệm Phật. Nếu ông tỉnh lại niệm Phật thì rất nhiều người sẽ có niềm tin với Tịnh Độ”*. Điều may mắn là sau đó ông tỉnh lại và niệm Phật. Nếu chúng ta có niềm tin xác quyết đối với pháp môn Tịnh Độ thì cho dù nghiệp chướng hiện tiền thì nghiệp chướng cũng sẽ tiêu dần. Điều quan trọng nhất là khi lâm chung chúng ta cần tỉnh táo, chánh niệm để niệm Phật.

Hòa Thượng nói: *“Công đức của danh hiệu là không thể nghĩ bàn, khi tất cả các Kinh sám không thể cứu thì một câu “A Di Đà Phật” vẫn có thể cứu giúp”*. Với căn tánh, nghiệp chướng của chúng sanh thời Mạt pháp này, nếu không nương vào pháp tu niệm Phật thì vô cùng khó có thành tựu.

Hòa Thượng nói: *“Rất nhiều đồng tu Tịnh Độ hỏi tôi: “Hoà Thượng ơi, mừng 1, ngày 15 có cần tụng “Kinh Địa Tạng” không? Nếu con niệm danh hiệu của Bồ Tát Địa Tạng thì có bị xem là xen tạp hay không”. Việc này phải tùy theo hoàn cảnh, nếu bạn vì tâm từ bi vì tất cả chúng sanh đang đọa tam ác đạo, muốn phát tâm tụng Kinh cho họ, giúp họ siêu độ vậy thì rất tốt! Nếu chúng ta chuyên tu Tịnh Độ thì việc này không cần thiết”*. Nếu chúng ta chuyên tu Tịnh Độ thì chỉ cần một câu *“A Di Đà Phật”* là đủ. Nếu chúng ta vì từ bi xuất phương tiện, vì người khác mà làm thì chúng ta có thể tụng Kinh cho họ. Thí dụ, nếu người khác muốn chúng ta tụng Kinh *“Cầu An”*, *“Kinh Phổ Môn”*, *“Kinh Bồ Tát Quán Thế Âm”* gia hộ cho họ thì chúng ta tụng. Nếu người nào có niềm tin với *“Kinh Địa Tạng”* thì chúng ta có thể tụng 10, 20 lần bộ Kinh này để hồi hướng cho người nhà họ.

Khi Hòa Thượng còn sống, Ngài cực lực giảng *“Kinh Vô Lượng Thọ”*, bộ *“Tịnh Độ Đại Kinh”* mà Ngài giảng năm 2014, có 931 tập, Ngài giảng giải để mọi người thấu hiểu diệu lý, điều tuyệt diệu của Tịnh Độ. Thầy Định Hoàng sẽ tiếp nối sứ mạng đó của Hòa Thượng, Thầy đã phát nguyện giảng 40 lần *“Kinh Vô Lượng Thọ”*. Cô Lưu Tố Vân cũng đã giảng *“Kinh Vô Lượng Thọ”* rất nhiều lần. Tất cả mọi người đều muốn chúng sanh tường tận diệu lý của Tịnh Độ, để họ xác quyết với Tịnh Độ, chân thật nắm chắc phần vãng sanh Tịnh Độ. Đây chính là tâm đại từ đại bi.

Hòa Thượng nói: *“Pháp sư Tường Vân Quán Đảnh trước đời nhà Thanh ở trong “Quán Vô Lượng Thọ” đã chú giải với chúng ta thực tế cách có thể tiêu nghiệp chướng một cách thù thắng nhất chính là cung cung, kính kính trì niệm câu Phật hiệu này. Khi nghiệp chướng rất nặng, tất cả Kinh điển, tất cả nghi thức sám hối đều không thể cứu thì sau cùng một câu Phật hiệu vẫn có thể cứu được”*. Tôi cũng chưa có niềm tin sâu sắc vào câu Phật hiệu nhưng nhờ sự nhắc nhở của Hòa Thượng thì tín tâm của tôi tăng dần lên.

Hòa Thượng nói: *“Có một số đồng tu đã học Phật hơn mười năm, ban đầu trì “Kinh Kim Cang” nhưng hiện tại họ một môn thâm nhập, trì “Kinh A Di Đà”, thế nhưng họ nói rằng, sớm tối có thể trì thêm “Tâm Kinh”, “Chú Đại Bi”. Trên “Kinh Lăng Nghiêm”, Bồ Tát Đại Thế Chí nói: “Nhớ Phật, niệm Phật hiện tiền tương lai nhất định thấy Phật”. Chúng ta chuyên tu Tịnh Độ sớm tối đều đọc “Kinh A Di Đà” thì rất tốt, đó là chuyên tu, chuyên niệm. Thời khóa sớm tối có cần thêm vào “Tâm Kinh”, “Chú Đại Bi” hay không? Nếu như chúng ta chuyên tu thì có thể không cần thêm vào những Kinh chú này”.*

Chúng ta càng trì nhiều loại Kinh thì tâm chúng ta càng xen tạp. Ngẫu Ích Đại Sư dạy mọi người niệm *“Nam Mô A Di Đà Phật”*, mọi người hỏi Ngài niệm như thế nào thì Ngài nói: *“Ta chỉ niệm “A Di Đà Phật”*. Mọi người ngạc nhiên hỏi vì sao thì Ngài nói: *“Vì ta một đời này đã tin sâu, nguyện thiết, đời này ta nhất định vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc”* cho nên không cần nói lời khách sáo! Chữ *“Nam Mô”* là quy y, cung kính, nương về, các người chưa tin sâu, chưa cung kính nên phải niệm thêm chữ *“Nam Mô”*. Tổ Sư Đại Đức không niệm chữ *“Nam Mô”* mà chỉ niệm *“A Di Đà Phật”*, đây là danh hiệu của Phật A Di Đà. Trên *“Kinh A Di Đà”* nói: *“Nếu chúng sanh nào niệm “A Di Đà Phật” từ một ngày đến bảy ngày nhất tâm thì đích thân Phật A Di Đà và Thánh chúng sẽ đến tiếp dẫn vãng sanh”*.

Trước đây có người mắng tôi: *“Tại sao niệm Phật mà không niệm “Nam Mô”, tại sao trên áo chỉ in chữ “A Di Đà Phật” mà không in chữ “Nam Mô”*. Tôi tặng cho bên họ 1300 chiếc áo có chữ *“A Di Đà Phật”* nhưng họ không cho phép tặng mọi người mà để ở trong kho. Tôi nói: *“Mỗi người có cách niệm khác nhau, người nào thích niệm “Nam Mô A Di Đà Phật” thì có thể niệm như vậy, con chỉ niệm bốn chữ “A Di Đà Phật” như Tổ Ngẫu Ích đã dạy”*. Trên *“Kinh A Di Đà”*, từ đầu đến cuối Thích Ca Mâu Ni Phật đều chỉ nói bốn chữ là *“A Di Đà Phật”*, *“Kinh A Di Đà”*. *“Kinh A Di Đà”* rất ngắn, chúng ta đọc chỉ khoảng 10 phút là xong, trong Kinh chỉ nhắc đến danh hiệu của *“A Di Đà Phật”*. Nếu chúng ta chuyên tu Tịnh Độ thì không cần phải niệm quá nhiều thứ, điều này có thể khiến tâm chúng ta bị tạp loạn.

Hòa Thượng nói: *“Tâm Kinh” và “Chú Đại Bi” phải nên ứng dụng ngay trong cuộc sống thường ngày. “Tâm Kinh” là quán không, là bạn chân thật phải có thể nhìn thấu, có thể buông bỏ. Đây chính là bạn đang thọ trì “Bát Nhã Tâm Kinh” rồi!”. Trong “Bát Nhã Tâm Kinh” nói: “Sắc tức thị không, không tức thị sắc”, chúng ta phải thấu hiểu thực tướng của tất cả mọi sự, mọi việc để không dính mắc, chấp trước. Đây là đem “Tâm Kinh” thực tiễn ngay trong đời sống. Kinh Phật là để chúng ta thấu hiểu, có thể thực tiễn ngay trong cuộc sống. Chúng ta phải nhìn rõ chân tướng của sự thật để đừng dính mắc, chấp trước. “Tâm Kinh” là quán không. Tất cả mọi sự mọi việc ở thế gian là không. Trên “Kinh Kim Cang” Phật nói: *“Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh”*. Tất cả những thứ có hình tướng đều như giấc mộng, sấm chớp, bọt nước, không có gì là*

thật. Nếu chúng ta chấp những thứ này là thật thì chúng ta đọc “*Tâm Kinh*” bao nhiêu biến thì cũng không thể có thành tựu!

Hòa Thượng nói: “*Đại Bi Chú*” chính là tâm đại bi. *Quan trọng nhất là ngay trong cuộc sống thường ngày bạn có thể dùng tâm đại bi, nhìn thấy tất cả chúng sanh khổ nạn thì bạn toàn tâm toàn lực cứu giúp họ, chân thật xả mình vì người. Đây chính là bạn đang trì “Chú Đại Bi”*. Chúng ta trì “*Chú Đại Bi*” mà chúng ta “*trơ trơ*”, không có cảm xúc với chúng sanh khổ nạn, vậy thì tâm đại bi của chúng ta ở đâu? Điều này nếu không được nghe Hòa Thượng giảng, chúng ta vĩnh viễn không thể hiểu ra. Chúng ta có năng lực làm những việc giúp ích chúng sanh nhưng chúng ta không làm, chúng ta mãi làm giàu vậy thì tâm đại bi của chúng ta ở đâu? Tâm chúng ta tự tư, ích kỷ thì chúng ta tụng bao nhiêu lần “*Chú Đại Bi*” cũng không có tác dụng. Có người nói, tụng “*Chú Đại Bi*” thì có thể xây dựng được chùa to, nhà to, phát tài. Thích Ca Mâu Ni Phật không giảng “*Chú Đại Bi*” để mọi người có thể làm giàu mà để chúng ta phát khởi được tâm đại bi, cứu giúp những chúng sanh khổ nạn ở tất cả các tầng không gian.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải đem tâm đại bi cứu giúp tất cả chúng sanh, phải xả mình vì người, quên đi chính mình để phục vụ chúng sanh, chúng ta làm điều này thì chính là chúng ta đang tu tâm đại bi. Nếu bạn không dẫn khởi được tâm đại bi để cứu giúp chúng sanh một cách vô tư vô cầu mà bạn chỉ ngày ngày trì tụng chú thì bạn không thể có thành tựu. Thí dụ, chúng ta đang trì chú mà bị muỗi đốt, chúng ta dùng tay đánh muỗi vậy thì chúng ta có tâm đại bi hay không? Vậy thì chúng ta đã đọc “Chú Đại Bi” một cách uổng phí rồi. Vì sao bạn đọc “Chú Đại Bi” không linh? Là bởi vì bạn đọc “Chú Đại Bi” mà bạn không có tâm đại bi. Bạn đọc “Tâm Kinh” không linh là vì bạn không nhìn thấu, buông xuống được*”. Nhiều người thấy người khác làm thì làm theo mà không hiểu rõ là Phật dạy chúng ta nên làm gì. Chúng ta hiểu sai thì sẽ làm sai, nhận kết quả sai nên chúng ta cho rằng Phật pháp không linh. Tổ Sư Đại Đức đã nói, pháp môn Tịnh Độ là pháp: “*Vạn người tu vạn người vãng sanh*”. Chúng ta không thể thành tựu là do chúng ta xen tạp, không chuyên.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta làm thế nào điều phục tâm, làm thế nào đối nhân xử thế tiếp vật, làm thế nào tu hành đúng pháp, nắm chắc việc vãng sanh. Hòa Thượng Hải Hiền đã niệm câu “*A Di Đà Phật*” trong suốt 92 năm, Ngài tích cực khai khẩn đất đai, trồng ngũ cốc cúng dường xã hội đại chúng. Ngài đã tích công bồi đức, kết duyên lành với chúng sanh nên đã tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Trên “*Kinh A Di Đà*”, Thích Ca Mâu Ni Phật đã dạy: “*Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia*”. Chúng ta phải có thiện căn, nhân duyên, phước đức sâu dày thì mới có thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc, muốn làm được điều này chúng ta phải kết duyên với chúng sanh.

Chúng ta muốn tương lai được thành Phật để tiếp độ chúng sanh thì những chúng sanh mà chúng ta đã kết duyên lành là những chúng sanh chúng ta dễ độ nhất. Chúng ta muốn độ chúng sanh mà không kết duyên lành với chúng sanh thì chúng ta không thể độ họ. Hòa Thượng dạy các học trò, mọi người muốn có người nghe mình giảng pháp thì phải kết duyên với chúng sanh bằng những cách như trước khi mọi người đến nghe pháp thì đến sớm quét dọn, chỉnh trang chỗ ngồi, đứng ở cửa chào mọi người thậm chí tặng mỗi người một viên kẹo. Sau này, nếu các vị đó lên giảng bài mà người nghe cảm thấy chán thì họ cũng không nỡ bỏ đi vì sợ người giảng đau lòng.

Chúng ta tu hành thì phải biết tu tích công đức, làm tất cả những việc thiện lành giúp ích chúng sanh để có công đức hồi hướng thế giới Tây Phương Cực Lạc, có công đức để sống ở thế gian. Người thế gian nói: “*Lộc tận thì nhân vong*”. Nếu ở thế gian mà chúng ta hết phước thì chúng ta không giữ được mạng. Nếu chúng ta có phước thì chúng ta sống khỏe mạnh, sống lâu, ít bệnh, ít khổ nạn, chướng ngại. “*Chuyên tu*” là việc riêng trong nội tâm của chúng ta. Chúng ta y theo pháp, y theo chuẩn mực làm tất cả những việc lợi ích cho cộng đồng, xã hội là chúng ta tu tạo phước lành.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!